

Farul Creștin

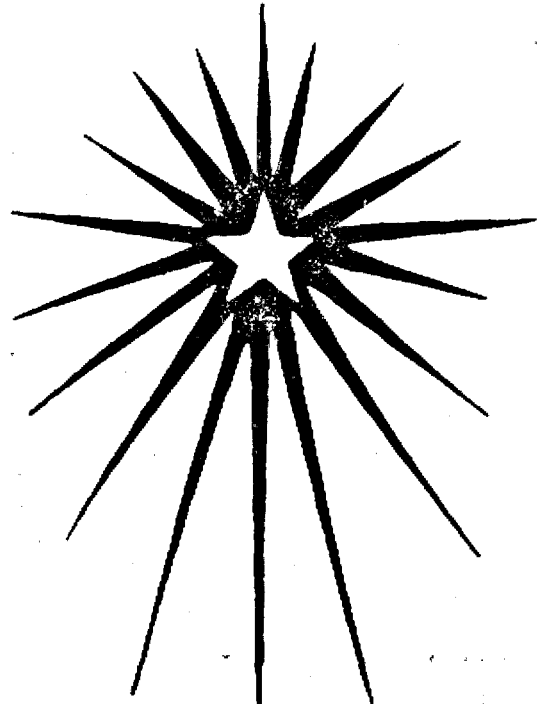

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. NO. 51-52

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
24-31 Dec. 1938

După ce S'a născut Isus în Be-
tleemul din Iudea, în zilele împăratu-
lui Irod, iată că au venit niște magi
din Răsărit la Ierusalim, și au între-
bat: „Unde este împăratul de curând
născut, al Iudeilor? Fiindcă l-am vă-
zut steaua în Răsărit, și am venit să
ne închinăm Lui”. Matei 2:1,2.

Farul Creștin

Foaie bisericească baptistă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Redactor responsabil:

Ioan Cocut

Anul VI. No. 51-52 24-31 Dec 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

În străinătate dublu

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Cu ocazia Crăciunului, FARUL CREȘTIN, împreună cu toți slujitorii și colaboratorii săi, urează tuturor cetitorilor săi SARBATORI FERICITE. Ne rugăm ca în inimile D-voastră, ale tuturor, să simțiți bucuria păstorilor și a magilor.

Scoatem dublu acest număr al FARULUI, pentru ca și funcționarii redacției noastre, să se poată bucura de puțin timp liber la Crăciun.

Acesta e ultimul număr ce se trimite abonaților pe 1938, cari n'au trimis banii de abonament pe 1939. De aceea apelăm călduros la toți cetitorii noștri, rugându-i să se grăbească a ne trimite abonamentul de 100 lei pe 1939.

Cu primele numere ale FARULUI din Ianuarie 1939, expediem CALAUZA ȘI MANA celor ce le vor abona. De aceea grăbiți-vă să ne trimiteți banii, ca să le puteți primi la timp. Abonamentul la CALAUZA e 20 lei pe an și 12 lei pe jumătate de an. Abonamentul la MANA e 20 lei anual și 12 lei pe jumătate de an.

Acest număr dublu se trimite și abonaților pe un jumătate de an, cari nu și-au reînnoit abonamentul. Le facem acest dar de Crăciun, rugându-i ca în 1939, să se aboneze pe tot anul.

Scrieți adresele curat și în întregime; numele și pronumele, comuna și numărul casei, poșta și județul.

Pentru orice bani trimiși, vă rugăm să scrieți pe mandat scopul lor, chiar dacă trimiteți și scrisoare.

Dela inimă la inimă

Rândurile de mai jos ies din inimile funcționarilor și colaboratorilor FARULUI, CALAUZEI și MANEI. Noi ne-am pus inima întreagă în lucrarea acestor reviste, dela început până acum. Tot ce facem și scriem aici e rupt din sufletul nostru. Săptămână cu săptămână încercăm să dăm cetitorilor tot ce găsim mai bun. Suntem convinși că lucrarea acestor reviste e de mare însemnătate pentru întărirea credinței în Domnul Isus Hristos și pentru vestirea luminii Evangheliei. Această convingere ne face să ne punem tot sufletul în paginile foilor noastre.

Deci fiți siguri că aceste rânduri ies din inima noastră.

Dorim ca ele să ajungă și la inimile D-voastră. Am vrea ca fiecare dintre cetitorii noștri să fie pătruns în inima lui de chemarea sfântă ce v-o facem. După o experiență de șase ani de zile, suntem pe deplin convinși că existența și înaintarea acestor foi se razămă pe doi stâlpi: redacția și abonații. De o parte, redacția, în care se cuprind toți slujitorii și colaboratorii, trebuie să-și facă datoria conștiincios.

De altă parte, cetitorii să-și îndeplinească partea lor, abonându-se și abonând și pe alții.

Credem că putem spune cu umilință că, prin ajutorul lui Dumnezeu, noi, dela redacție, ne-am făcut datoria timp de un an. Număr cu număr, săptămână cu săptămână, v'am dat tot ce am avut mai bun.

Acum e rândul D-voastră, scumpi cetitori. În preajma nou-

lui an, vă rugăm din inimă să vă faceți partea D-voastră. Care este aceasta?

1. Să vă abonați îndată și pe întreg anul la FARUL, MANA și CALAUZA. Niciun abonat să nu întârzie și nici să nu rămână neabonat.

2. Să câștigați abonamente noi. Ne trebuie în acest an 1500 de abonamente noi. D-voastră sunteți chemați să ne ajutați la acest lucru. Dacă fiecare abonat își va face datoria, desigur vom câștiga și mai mulți abonați de 1500!

Scumpe abonați! Vei asculta D-ta de această chemare a noastră? Vei pune și D-ta o cărămidă, — un abonat, — în această lucrare? Așteptăm în fiecare zi abonamentul D-tale și încă unul nou cu el!

FARUL CREȘTIN

Situația din Ungaria. Magnații unguri, cari țin puterea în mâinile lor în statul ungar, cer să li se dea pământurile din ținuturile care au fost alipite Ungariei dela Cehoslovacia, și unde țărani unguri au fost împroprietăriți de către statul cehoslovac. Guvernul ungar nu știe ce să facă. Să dea magnaților unguri ceea ce cer și să riște o revoluție a țărănimii, sau să procedeze la o reformă agrară și să piardă sprijinul magnaților.

Cu ocazia sărbătorilor Crăciunului, Căile Ferate Române au acordat o reducere de 50 la sută din prețul obișnuit.

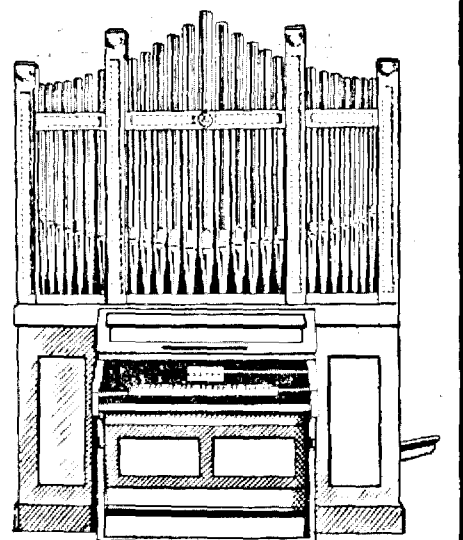
Și Anglia construiește 60 de vapoare de război noi, pentru a le pune în funcție.

Orgă nouă

cu patru registre,
cu ton minunat, de
vânzare, pentru suma
de 45.000 lei la
Fabrica de orgi
și harmoniuri

Francisc Kecskés

Timișoara IV.,
Str. Bolintineanu 4.

CE FACEM DE CRĂCIUN

de L. L. Sezonov

Iarăși e Crăciun! Astăzi sărbătorim nașterea Domnului nostru Isus Hristos.

*Astăzi iarăși e Crăciun
Auzi cântece răsun.
Și ne amintim voios
Azi, că s'a născut Hristos.*

În acest timp de Crăciun, lumea are multe de făcut și oamenii sunt foarte ocupați cu felicitări, cu vizite, cu serbări, cu călătorii, cu musafiri, cu mâncări, cu somn, cu tradiții și cu alte sumedenii de înărunțisuri. Eu aș dori să propun și să sugerez fraților o ocupație mai nobilă, un lucru mai solid și o lucrare mai sfântă pe care să o facem de Crăciun. Primul lucru e

să istorisim

despre Domnul Isus Hristos. Păstorii, ne spune evanghelistul Luca, după vizita lor la Betleem „**au istorisit ce li se spusese despre Prunc**” (c. 2:17). Vasăzică, ei au văzut și au auzit ceva față de care s'au simțit datori să istorisească, să spună și să mărturisească oamenilor. Acel „ceva” nu fusese o descoperire geografică sau o invenție mecanică, nici o idee filosofică sau o comoară de bani. Păstorii într'adevăr văzuseră și auziseră lucruri cu mult mai de preț. Păstorii auziseră corul îngeresc cântând, văzuseră pe îngeri scoborînd din cer și văzură, în ieslea vitelor, pe Domnul îngerilor. Ei văzură pe Dumnezeu. Păstorii, așa dar, au văzut cu ochii lor, au auzit cu urechile lor și au pipăit cu mâinele lor Cuvântul vieții (I Ioan 1:1). Da, ei au văzut fața lui Dumnezeu. Ei s'au întâlnit în viața lor cu Dumnezeu. Păstorii cu adevărat au avut o experiență personală cu Dumnezeu. Deci, despre acest lucru și despre această experiență a lor cu Dumnezeu și Hristos, păstorii au istorisit oamenilor. Oare cine putea să-i blameze pentru lucrul acesta?!

Intr'adevăr, păstorilor li s'a descoperit o taină. Iată taina timpurilor: „**vi s'a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul**” (Luca 2:11). De sigur, ori de câte ori cerul încredințează omului o astfel de descoperire — omul e silit să o istorisească și altora. Oare pentru ce ni s'a descoperit Hristos nouă dacă nu pentru a-L vesti

mai departe și a istorisi oamenilor despre El? După cuvântul Domnului nostru Isus Hristos, noi nu putem tăcea, nici rămânea muți, ci: „**Ce vă spun Eu la întunec, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor**” (Matei 10:27).

Fraților, noi am auzit o voce din ceruri, am văzut o vedenie cerească, ne-am întâlnit cu Domnul în calea vieții noastre! De aceea „Ce am văzut și am auzit” aceea să istorisim la oameni (I Ioan 1:3).

Păstorii erau oameni simpli și fără multă carte. Probabil unii dintre ei nu știu carte, citi sau scrie. Cu toate acestea ei fuseseră autorizați să istorisească despre Isus. Păstorii fuseseră autorizați de experiența lor cu Dumnezeu. Fraților, pentru a istorisi despre Domnul Isus nu se cere nici Seminar sau Universitate, nici certificate de ordinare etc... Dacă într'adevăr ai auzit vocea lui Isus, ai văzut crucea de pe Golgota și ai simțit puterea unei vieți noi în tine, atunci cu siguranță ești autorizat să istorisești oamenilor despre Isus. Inchipuiți-vă că ne aflăm în apropierea unui râu înghețat. Deodată auzim strigăte de ajutor. Un om căzu în apă fiindcă ghiata era subțire. Oare nu voiu veni eu în ajutorul celui căzut imediat ce aud glasul strigând ajutor, chiar dacă nu sunt unul dintre marinarii autorizați?

Inchipuiți-vă că trec pe o stradă și văd o casă arzând, oare nu voiu veni în ajutor imediat chiar dacă nu sunt un pompier autorizat? Autorizați sau neautorizați, păstorii „**au istorisit ce li se spusese despre Prunc**”.

Biblia autorizează pe fiecare credincios să istorisească despre Isus. Iată ce zice Biblia: „**Și cine aude, să zică: vino!**” —, adică fiecare credincios care aude Evanghelia să o istorisească și altora îndemnându-i să vină la Hristos.

Al doilea lucru pe care-l avem de făcut acum de Crăciun, e

să ne mirăm.

Oamenii ascultând „s'au mirat de cele ce le spuneau păstorii” (Luca 2:18). Istorisirea despre Isus e o veste într'adevăr minunată care stărnește mirare și nedumerire în inimile noastre. Oare

cum să nu ne mirăm dacă auzim că Isus Hristos „S'a desbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob făcându-Se asemenea oamenilor!” (Filipeni 2:7). Oare cum să nu ne mirăm dacă Dumnezeu în loc de ploaie de foc și pucioasă, ca odinioară asupra Sodomei și Gomorei, ne-a trimis în noaptea de Crăciun o ploaie de cântece cerești?! Oare de ce să nu ne mirăm, dacă Dumnezeu, în loc să trimită pentru păcatele noastre un Judecător, ne-a trimis un Mântuitor?! Cum oare să nu ne mirăm dacă Dumnezeu ne-a iubit „pe când eram noi încă păcătoși?” (Romani 5:8). Oare cum să nu ne mirăm dacă vedem locul nostru de pe cruce ocupat de Trupul Nevinovatului care ne-a iubit și a suferit atât de mult pentru noi! Cu cât privim mai mult la Hristos cu atât ne minunăm mai mult de harul și lucrările lui Dumnezeu față de noi.

De aceea, fraților, lăsați ca aceste zile de sărbătoare să stărnească în inimile noastre o mirare sfântă care apoi va umple sufletele noastre de mulțumire, de închinăciune, de încredere și de iubire față de Isus.

Al treilea lucru cu care să ne ocupăm, cu ocazia Crăciunului, e

să ne gândim.

Maria „păstra toate cuvintele acelea și se gândea la ele în inima ei” (Luca 2:19). Ea le-a păstrat în memoria, mintea și emoția ei. Adeseori credincioșii sunt împiedecați de boală, de frică, de lipsă de timp, de oameni și de alte cauze și nu pot istorisi despre Isus. Poate acum e un altfel de Crăciun! Poate astăzi nu poți și-ți lipsește ocazia să istorisești la oameni despre Isus. Ce-i de făcut?! Atunci când nu poți nici vorbi, nici istorisi despre Isus, n'ai nici timp, nici loc, atunci **gândește-te la Isus.**

*Când ești în strămlorare,
Când tolu'n jur se năruie,
Când nu mai ai pe nimeni,
Gândește-te la Isus.*

Sunt timpuri, fraților, și vor veni zile când nu putem decât să ne gândim la El. Dar, și în astfel de timpuri, de criză, de nesigurantă tu îl poți iubi; îl poți slăvi, îl poți studia; îl poți medita, te poți gândi la El și îl poți privi în
(Continuare în pag. 4-a)

Ce facem de Crăciun

(Urmare din pag. 3-a)

toate înfățișările Lui. Dacă toate acestea nu le poți face cu bucurie și nu-l poți unge picioarele, în public, în casa de rugăciune, cu mir de mare preț atunci, stropește-l picioarele cu lacrimi amare în odăita ta, și șterge-le cu părul capului tău. Indiferent de timpuri și împrejurări, adu-ți aminte de El și gândește-te la Domnul și Mântuitorul tău Isus Hristos. Rămâi cu Domnul. De Crăciun, de ziua Lui, gândește-te la Isus.

În sfârșit, al patrulea lucru pe care-l avem de făcut de Crăciun, e

să laudăm

pe Dumnezeu. „Și păstorii s'au întors, slăvind și laudând pe Dumnezeu” (Luca 2:20). Fără îndoială păstorii s'au întors la casele și ocupațiile lor laudând pe Dumnezeu. În alte cuvinte, îl putem lauda pe Dumnezeu chiar în mijlocul ocupațiilor noastre și chiar în casele noastre. Nu locul, ci inima omului laudă pe Dumnezeu. Dumnezeu poate fi laudat de orice meseriaș, oricât de umil și în orice casă oricât de sărăcăcioasă. Laudați pe Domnul! Iată o ocupație pentru timpul de Crăciun și pentru toate zilele vieții noastre.

Dumnezeu, e laudat prin cântări, prin mergerea la adunare, prin citirea Scripturii, prin fapte bune, dar și prin închinăciune în casele noastre. Să cântăm Domnului! Cântați fraților, în casele voastre, în timpul lucrului vostru, în drum spre holda câmpului, cântați când mâinele vă sunt pe coarneaule plugului. Cântați Domnului în tot locul. Cântă nu numai când ești adunat în casa Domnului, dar și atunci când ești singur acasă la tine. Cântă împreună cu familia, laolaltă cu soția, copiii și servitorii tăi. Umples casa, ograda și grădina ta cu cântări sfinte, cu cântări duhovnicești și cu psalmi.

Mă gândesc că odinioară, când noi eram copii, credincioșii bap-tiști cântau mai mult. Astăzi mi se pare că noi cântăm prea puțin. Să cântăm deci de Crăciun în așa fel încât să răsună în deal și în vale. Noi trebuie să cântăm mai mult. Fraților, cântați mai mult și murmurăți mai puțin; cântați mai mult și vorbiți-vă de rău mai puțin; cântați mai mult și certați-vă mai puțin; cântați

Crăciun curat

Praznicul Nașterii Domnului Isus Hristos trebuie serbat într'un chip vrednic de Cel ce s'a născut în ieslea Bellefântului. El a venit pe pământ ca să înalțe pe oameni dela păcate, plăceri nelegiuite și petreceri păcătoase, la o viață sfântă, trează și spirituală, care își găsește fericirea în tovarășia cu Dumnezeu.

De aceea să-i facem bucurie Domnului Isus, cu ocazia acestui praznic, sărbătorindu-l după placul Lui.

Să mâncăm după placul Lui. El nu e împotriva mâncărilor bune. Dar atunci când toată fericirea noastră e în mâncări nesăbuite, când mâncăm așa de mult încât nu mai putem gândi nici nu ne putem înălța spre lucruri spirituale, atunci nu sărbătorim după voia Lui. Chiar și mâncarea să fie un prilej de închinăciune, când îi mulțumim Tatălui cereșe pentru pâinea cea de toate zilele.

Să bem... apă rece și sănătoasă, dar numai atât. Cred că e o batjocură adusă Domnului Isus, să serbezi Crăciunul în jurul paharelor cu băuturi îmbătătoare. El a venit tocmai ca să ne scape de alcoolul care insultă pe Dumnezeu prin sudălmii și poște rele.

Dar aici putem să ne oprim puțin mai mult. Pentru mulți oameni, Crăciunul e un prilej de beție și păcat. De aceea e bine ca ucenicii adevărați ai lui Isus Hristos să fie o pildă perfectă în această privință. Președintele asociației atleților din Cambridge, le-a spus: „De sigur voi nu trebuie să vă atingeți de nici un fel de beutură îmbătătoare. ...Căci dacă vă atingeți, nu veți fi în stare să întreceți nici pe copii în fugă”. Acest președinte a știut că alcoolul slăbește puterile trupului ale acestor alergători la țintă. Și noi alergăm spre o țintă duhovnicească, spre Hristos. Însă aici alcoolul slăbește și mai mult puterile sufletului. Toate poștele păcătoase sunt trezite de alcool. Gura își pierde frânela, ochii devin poștitori, animalul din om ia conducerea, iar conștiința e amorțită. În această stare diavolul reușește să ne atragă în păcate. În loc să alergăm spre țintă, cădem îndărăt. În loc să fim o lumină, suntem întunec. Nu așa trebuie să serbăm praznicul nașterii Domnului.

mai mult și plângeți mai puțin; cântați mai mult și îngrijorați-vă mai puțin. Cântați totdeauna Domnului! Și iarăși zic: cântați neîncetat.

Istorisiți, gândiți, meditați și cântați despre Isus Hristos. Iată lucrul cel sfânt, cel mare și cel de trebuință pe care să-l facem cu bucurie de și după Crăciun.

La aceasta să ne ajute Dumnezeu.

AMINI

El trebuie să fie un prilej de închinăciune și de laudă lui Dumnezeu. În acele familii cari n'au unde merge la casa Domnului, părinții trebuie să adune pe copii în jurul Bibliei și să le citească iarăși frumoasa istorie cu păstorii, cu magii și cu copilășul în iesle. Să cânte împreună spre slava lui Dumnezeu, frumoasele cântări de Crăciun. Binecuvântarea lui Dumnezeu se va revărsa peste această familie și Hristos se va naște iarăși în inimile lor.

Siatni pentru înlăturarea boalelor de ochi.

Nu umblați cu mâinile murdare la ochi, fiindcă așa se pot căpăta boale de ochi cele mai grele ca: conjunctivita granuloasă și conjunctivite infl. c. oase. Purați toată una într'un buzunar o batistă curată, cu care să vă ștergeți fața și ochii când simțiți nevoie.

— Nu întrebuințați nic odată lucrurile de toaletă, nici rufăria acestora cari au ochii roșii și au secreție purulentă, fiindcă așa se pot căpăta numeroase boale de ochi.

— Ingrijiiți totdeauna la timp copiii cari suferă de scrofula, bube dulci și de tot felul de bube pe cap și pe față, fiindcă deseori aceste boale se întind și la ochi, unde fac pete pe lumina ochilor, cari uneori duc la orbire.

Biserica Baptistă Română din Constanța, la 1 Decembrie a. c. cu ocazia serbării naționale a unirii Ardealului cu Patria Mamă, a oficiat un Te-Deum, arătând marea însemnatate a zilei și împlinirea visului de veacuri, când Românii s'au unit pentru vecie într'o țară mare și de Dumnezeu binecuvântată.

Cu acest prilej s'au înălțat rugăciuni către Dumnezeu pentru țară și Majestatea Sa Regele nostru Carol al II-lea.

Fiecare biserică baptistă trebuie să aibă un **registru** nou pentru înregistrarea membrilor.

Prețul unui **registru** este **120 L.** Pentru cei ce comandă mai mult de trei buc. se dau cu **100 Lei buc.**

Comandați-le cât mai urgent dela

„Depozitul de literatură”
Arad, str. Fabricii 20.

Descoperirea lui Dumnezeu în Hristos

de I. Cocuț

„La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul...”

„Și Cuvântul S'a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1:1, 14).

„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n'a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S'a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob” (Filipeni 2:6, 7).

„...la sfârșitul acestor zile ne-a vorbit prin Fiul... care este oglindirea Lui și întipărirea Ființei Lui...” (Ebrei 1:1, 2).

Odată cu sosirea Crăciunului, creștinii adevărați merg din nou la ieslea Betleemului ca să vadă iarăși și iarăși marea minune a dragostei lui Dumnezeu față de oameni. Ingenunchiem din nou cu magii și cu păstorii în fața tainei întrupării lui Hristos și în mințile noastre năvălesc o mulțime de gânduri sfinte și înălțătoare.

I.

Intr'adevăr noi nu vedem în ieslea Betleemului numai pe cel mai mare geniu și filosof venind pe pământ. Nu, El, Isus n'a fost produsul vremilor Sale nici cel mai nobil fiu al acestei omeniri. În grajdul sărăcăcios din marginea Betleemului noi vedem mult mai mult, vedem pogorîrea lui Dumnezeu pe pământ. Inimile noastre sunt pe deplin convinse că aici se trage perdeaua la o parte pentru ca noi să vedem slava lui Dumnezeu „pe fața lui Isus Hristos”. A doua persoană din Dumnezeire se pogoară pe pământ ca să mântuiască pe oameni și să-i ducă înapoi la Dumnezeu.

II.

„Ne-ai făcut Doamne, pentru Tine”, a strigat Augustin, și sufletele noastre nu găsesc odihnă, până se vor odihni în Tine”. Da, noi am fost făcuți ca să trăim cu Dumnezeu. „Să facem om după chipul și asemănarea noastră”, a spus Dumnezeu la început. În dragostea Sa, Creatorul lumii dorea să facă niște ființe libere, cu natură morală și mai ales cu putința de a-L înțelege. a-L dori și a trăi cu El. Spre deosebire de întreagă natura, Dumnezeu a semănat în om capacitatea sau destoinicia de a trăi cu El. Da, **ne-a făcut** pentru Sine. De aceea, Adam

înainte de a păcătui, trăia în tovărășie neștirbită cu Dumnezeu, care îl vizita în răcoarea zilei. Cea mai mare fericire din Eden a fost tocmai această unire desăvârșită între om și Dumnezeu.

Și nu e de mirare. Căci izvorul vieții noastre spirituale e Dumnezeu. Prin tovărășia cu El, viața spirituală era hrănită și întărită.

III.

Dar a venit păcatul. Iar Tatăl cerească fiind un Dumnezeu sfânt și curat, nu mai putea avea legătură cu o ființă stăpănită de nelegiuire. Legătura între om și Dumnezeu s'a rupt. Cum a spus Isaia: „...nelegiuirile noastre pun un zid de despărțire între noi și Dumnezeul nostru”. Rezultatul a fost dezastruos. Viața spirituală a omului a murit din lipsa de tovărășie cu Dumnezeu. Minte omenescă, întunecată de fărâdelegi, a pierdut lumina cerească și a rătăcit. Toate relele și nefericirile trupești și spirituale cari s'au revărsat asupra omenirii, sunt rezultatul despărțirii de Dumnezeu prin păcat.

IV.

În această stare, omul a început să caute fericirea, să caute pe Dumnezeu. În sufletul tuturor oamenilor a fost și este un simț al nemulțumirii, un gol și un dor după ceva, după o fericire durabilă. Ei caută să împace acest strigăt după „fericire” pe diferite căi, dar zadarnic. Sufletul omului nu găsește odihnă, până nu se odihnește în Dumnezeu.

Cercetătorii geografici ne spun că nu există popor pe pământ fără religie. Cum se explică acest lucru? Ce înseamnă acele religii multe și felurite, cari de multe ori te îngrozesc prin cultul lor? Ele nu sunt altceva decât **omul în căutare**. El încearcă pe diferite căi să găsească pe Dumnezeu. Minte lor întunecată de păcat, îi duce pe căi greșite, dar adevărul rămâne că inima lor suspină după Tatăl cerească.

Da, sufletul omenesc vagabondează din loc în loc fără astâmpăr, căutând „ceva”. Psalmistul a vorbit în numele nostru al tuturor când a spus: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule”. Numai o viață de tovă-

rășie cu Dumnezeu ar putea alina acest dor și liniști acest neastâmpăr.

V.

Intruparea lui Hristos în ieslea Betleemului nu e altceva decât răspunsul plin de iubire al lui Dumnezeu la strigătul disperat al omenirii. Hristos nu ne-a adus numai niște adevăruri despre Dumnezeu, ci a adus pe însuși Dumnezeu la noi pe pământ. Numele lui e Emanuil, „Dumnezeu este cu noi”. Prin jertfa Lui pe cruce, a surpat zidul de despărțire între om și Dumnezeu. În Hristos, Dumnezeu ne întinde mâna de pace, ca să ajungem iarăși la o viață de tovărășie cu El. „...arată pe Tatăl”, a spus Filip, și **ne este de ajuns**. Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl”, a răspuns Isus. Da, în viața, învățătura și jertfa lui Hristos, noi vedem pe Dumnezeu în toată strălucirea Lui.

VI.

Dar o nedumerire se poate ridică în mintea unora. Dece L-a descoperit Dumnezeu tocmai într'un copilăș și într'un om simplu din Galilea? De ce n'a apărut El într'un fulger? De ce nu S'a arătat pe un tron de o strălucire orbitoare?

E un motiv mare pentru care Dumnezeu nu S'a descoperit pe această cale. Noi ne-am fi făcut o părere greșită despre El. Strălucirea Lui ne-ar fi îngrozit, ne-ar fi înfricat, dar nu ne-ar fi cucerit. Lucrul de care aveam noi nevoie era să vedem iubirea, bunătatea, mila, sfîntenia și harul desăvârșit al lui Dumnezeu. Trebuia să știm că Dumnezeu e un Tată care ne înțelege, pe care îl doare de noi, care ne îngrijește și care ne iubeste așa de mult încât e gata să jertfească tot ce are mai scump pentru noi.

Aveam lipsă de un Dumnezeu de care să ne putem apropia cu ușurință, cu care să putem trăi împreună într'o tovărășie de Tată și fiu.

Nu există alt mijloc așa de măreț și sublim în care să putem vedea pe Tatăl nostru în toată iubirea Lui, ca în viața lui Hristos „Când privim la Isus mergând din loc în loc vindecând, iubind, ajutând și luminând; când Îl

(Continuare în pag. 6-a)

RAZEELE CRĂCIUNULUI

de A. Popovici

Zorile dimineții de Crăciun se deosebeau cu mult față de cele ale altor dimineți. Natura era atât de minunată, atât de fermecătoare, atât de frumoasă. Pe o colină cu iarba înverzită, turmele dormeau împrăstiate. O liniște tainică învăluia pământul. Din când în când se auzea elopotul oilor ce-și schimbau locul de odihnă. Adunați la un loc, păstorii, strajele credincioase ale turmei, dormeau în ademenirea somnului din zori.

Ca o coroană a naturii, îngerul coboară în carul de lumină, iar melodia corului de îngeri se vărsă lin în noapte, umplând de bucurie inimile păstorilor de oi.

E minunat tabloul din zorii zilei de Crăciun, dar mult mai minunat e celălalt tablou, descris de înger:

I.

HRISTOS S'A NĂSCUT — spune îngerul. A fost frumoasă melodia corului de îngeri, dar mult mai frumoasă este vestea că „...a-stăzi în cetatea lui David s'a născut... Hristos...”

Veacuri după veacuri au trecut în țara uitării, generații destule s'au dus în veșnicie și prooroci și regi de seamă au murit cu dorul să audă această veste, dar iată că abia păstorilor din câmp le e dată fericirea atât de dorită, așteptată și râvnită a nașterii lui Hristos.

Nașterea lui Hristos înseamnă împlinirea proorociilor. Cu multe secole înainte, trimișii Celui din cer alinau durerea, chinul și amarul poporului cu făgăduința că va veni Mântuitorul. Lângă această proorocie găsea poporul picătura de mângâiere. La lumina acestei proorocii trăia un popor. Si știau ei cu mult înainte că „...cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Lui nu...”

Nașterea lui Hristos mai înseamnă ridicarea ființei umane. Ce valoare avea un om, o femeie sau un copil pe lume? Omul se vindea ca animalul în târg; femeii nimeni nu-i dădea nici un drept, iar copilul era aruncat sub garduri și părăsit. Hristos a ridicat ființa umană la o valoare măreață.

II.

HRISTOS MĂNTUIEȘTE — adaugă îngerul în cuvintele „...un

Mântuitor, care e Hristos...”. Tot intensul și al celor din cer și al celor de pe pământ, era mântuirea. După mântuire, umblau cu lămârea, pentru ea se făceau pelerinajii, jertfe, etc.

Un Mântuitor era necesar. Căi de mântuire erau destule, reguli, forme de a scăpa de păcat, erau cu zecile, dar ce folos că omul rămânea pierdut și fără mântuire. Lipsa Mântuitorul.

Un Mântuitor cerea păcătosul. Păcatul odată cunoscut, făcea omul nefericit. De aci muștrare de conștiință, frământare și sbucium lăuntric, setea și dorul după o viață mai curată, mai bună. Iar din tot amestecul acesta răsărea o rugă fierbinte și desnădăjduită, cerând mântuire.

Un Mântuitor dorea și cerul. Puteau ochii dragostei privi nepăsători la milioanele de oameni pierduți în păcatele lor? Dragostea față de creatura și făptura Sa, dorea mântuirea omului. Pentru scaparea omului, pentru a-l desrobi, mântui și ferici, a venit Isus.

Mântuirea e raza care strălucește falnic și împodobește Crăciunul. De la Crăciun pornește cărarea la Calvar, la mântuire.

III.

HRISTOS DOMNEȘTE — încheie îngerul portretul lui Isus. Aceasta o tot atât de mare latură a însărcinării lui Isus. Păcatele, poftetele și patimile pun cătușele robiei pe sârmanul om și în chinurile nefericirii, în desgustul vieții își trăiește restul zilelor. Isus a venit să mântuie, să curețe sufletul și viața și apoi să domnească El ca rege până la următorul și în veșnicii.

Domnia lui Isus înseamnă readucerea la adevărata viață. „Jugul meu nu este greu și sarcina mea este ușoară” — spune Isus celui căzut sub greul și povara vieții păcătoase. Nu e viață aceea trăită de robii morții și ai iadului. Nu e viață aceea trăită de acei ce au încă neconstiință păcatele lor. Viața e înlăntuirea bucuriilor lăuntrice, a mulțumirii sufletului și traiul zilnic cu și în Hristos.

Domnia lui Isus înseamnă înțelegerea în cer. E foarte natural să fie așa, fiindcă Isus e Domn și pe pământ și e și în cer. În clina când Isus devine Domnul vieții tale, după cum este cetățean al

pământului, tot așa este și al cerului. Un om peste care domnește Isus, are intrarea liberă în cer la Tatăl. Isus a spus elar lucrul acesta în cuvintele către ucenici: „...bucurați-vă mai mult că numele voastre sunt scrise în ceruri”.

Așa îl descrie îngerul pe Isus la cântiva păstori. Așa-L cunoșc păstorii pe Isus.

Iar dimineața, când stelele se grăbeau să meargă la culcare, în fața ieslei de pe câmpul Betleemului, cântiva păstori se închină, dar nu în fața unui copil, ci în fața lui Mesia, în fața Mântuitorului, în fața Domnului.

Descoperirea lui Dumnezeu în Hristos

(Urmare din pag. 5-a)

vedem iertând pe cei mai mari păcătoși și jertfind tot ce are mai bun pentru alții; când îl vedem încununat cu spini și urcând în locul nostru Calvarul cu crucea în spinare, atunci spunem: **da, așa e Dumnezeu.** Pe fața lui Hristos vedem toată gloria dragostei divine.

De aceea la Crăciun, inimile noastre intră într-o tovărășie și mai adâncă cu Tatăl, prin Hristos. Slăvit să fie El că ni s'a descoperit ca să-L cunoaștem și să trăim din nou cu El!

O seară de Crăciun

Un mare răufăcător fusese prins asupra unor crime și închis într-o închisoare. Mături de închisoarea lui locuia o familie creștină. Era tocmai ajunul Crăciunului și familia sărbătorea marea bucurie a nașterii Mântuitorului. Toți adunați în jurul mesei, cântau duioasa cântare: „O noapte preasfințită”. Deodată, un hohot desnădăjduit întrepruse bucuria sfântă. Tălharul din camera vecină auzise cântecul și zdrobit de remușcare a izbucnit într-un plâns sfârșietor. Când fu întrebat pentru ce plânge, mărturisii printre suspine: „Am risipit o viață întreagă în cele mai grele fărâdelegi. Și iată, Dumnezeu a avut milă de mine și a pregătit această minunată cântare, ca un mijloc miraculos de a mă atrage la Sine din păcat. Acum am găsit bucuria adevărată a vieții”. Poți și tu, iubite cetitor, să spui că sărbătoarea Crăciunului îți aduce bucurie?

O NAȘTERE ȘI O BIRUINȚĂ

de D. Pascu

Se înnoptase încet și bolta cerească s'a întunecat. Deasupra turnului lui David ieși luna, luminând calea celor doi drumeți, ce se grăbeau cu pași repezi să ajungă în Betleem. Era familia sfântă, Iosif și Maria. Drumul a fost lung și obositor. Au trecut multe zile, de când au părăsit căsuța lor din Galilea și acum i se împlinea Mariei timpul, ca să nască. Era primul născut al unei fecioare care abia se logodise cu Iosif. Amândoi erau îngrijorați din pricina vedeniilor ce le-au avut și astfel primul lor gând a fost să găsească un loc, unde să Se nască El, despre care îngerul vorbise atât de minunat. Dar

pentru ei nu era loc...

Betleemul, care odinioară a înțins un loc de refugiu Naomei, care venise întristată din Edom, împreună cu străina Rut, acum își închide porțile ospitalității. Cetatea ciobanului David, cel cu pletele „bălaie”, și cu fața „roșiatică”, la fel cu trandafirul, s'a încruntat și a răspuns, „... nu este loc”. Toate casele erau pline cu rude și cunoscuți, pe când familia sfântă le părea tuturor străină. Casele de poposire dădeau loc celor bogăți, iar familia sfântă era săracă. Ei n'aveau unde să-și plece capul. Ființa cea mai gingașă, cea mai prețuită de Dumnezeu nu găsea loc să dea naștere Celui care va mântui lumea din pierzare veșnică. Diavolul a închis ușile, a împietrit inimile, pentru că știa că acest Copil va fi sfântul, care-i va zdrobi capul.

Staulul, începutul unei renașteri.

Faptul, că Isus s'a născut în asemenea împrejurări vitrege, ne vestește venirea celui ce avea să fie, cu ani în urmă, marele Transformator.

Israel își mai păstra organizația religioasă a cărui centru era Ierusalimul, cu Templul, cu mulțimea de preoți și Leviți, cari îndeplineau cele prescise de lege. Dar Dumnezeu nu găsește centrul acesta potrivit pentru nașterea Copilului sfânt. În faimosul oraș, toți s'au abătut dela adevăr, și alergau pe căi nepermise, schimbând natura sfântă a templului, în cea a unei peșteri de

tâlhari și chemarea dumnezeiască, de a veni în ajutorul semenilor, într'un izvor de câștig mășav.

Pruncul promis S'a născut într'un staul și Dumnezeu a trimis pe îngerii Săi, să cheme păstorii la închinăciunea Lui. Prin prezența lui Isus, grajdul din Betleem s'a preschimbat. În sanctuar, în locul sfânt, unde păstorii au întâlnit pe Dumnezeu. Păstorii au venit și au aflat bucuria pe care le-o vestise îngerul. Ei s'au grupat pe lângă altarul, ce-l forma ieslea Copilului dumnezeesc și acolo și-au găsit mântuirea sufletului. Ei au plecat de acolo oameni noi. Cu inimi cu gânduri și cu fapte noi. Au plecat preamărind pe Dumnezeu.

Ei cântau cântarea mântuitorilor. A aceluia ce au avut experiența personală cu Dumnezeu. De acum au o speranță, un țel spre care merg, Dumnezeu și veșnicia Lui minunată. Ei au avut ocazia să vadă un colț de rai, și acesta a fost mai frumos decât și-ar fi putut închipui ei. Până aici i-a urmărit frica, nesiguranța vieții, dar acum au venit locuitorii nemărginitului, au venit îngerii și le-au alungat frica, nesiguranța, întunecul și aceasta i-a făcut să cânte.

Dacă păcatele te-au copleșit, de aceea ești trist, sărbătoarea Crăciunului îți aduce vestea că, deja demult S'a născut un Mântuitor și pentru tine. Dacă tulburările prin cari trece lumea, te neliniștesc, adu-ți aminte că deja demult s'a născut cel ce dă pace inimii, când tot ce e în jur tău, e amenințat de ruină. Dacă grija veșniciei îți răpește somnul, iată că El este veșnicia care nu trece. El a venit ca să pună o cântare și pe buzele tale, să te facă în stare, să preamărești numele lui Dumnezeu. Isus a adus renașterea

în religie.

Locul de închinăciune al lui Isus a fost templul naturii, clădit de mâna lui Dumnezeu. Pustiul, Muntele Măslinilor, Taborul, coasta mării, Ghetsimani, erau locurile, unde Isus trăia în tovărășie cu Tatăl. Când femeia Samariteancă îl întreabă de locul potri-

vit închinăciunii, Ierusalimul sau muntele Gherizim, El răspunde, că vine și a venit ceasul, când adevărații închinători nu se vor lega nici de Ierusalim, ci se vor închina lui Dumnezeu în duh și în adevăr.

El spune femeii, că închinăciunea noastră trebuie să fie însoțită de pocăință. Că Dumnezeu nu se împacă cu închinăciunea și cu păcatul. El are milă de cel se întoarce spre El cu pocăință. Aceste adevăruri Ierusalimul nu voia să le primească. El a adus renaștere

în societate.

Isus a adus un ideal nou, necunoscut de oameni, dar mult dorit și astăzi „buna învoire”. Până la Isus, între oameni a stăpânit pumnul celui mai tare. Isus a venit și a adus cuvântul acesta minunat „buna învoire”. Oamenii au încercat să-și rezolve chestiunile cari îi interesau, prin forță. Isus a venit și a spus că este o cale mai bună, decât aceasta. Ea este „buna învoire”.

El a venit și ne-a adus dragostea pe pământ. El ne-a arătat că atunci, când cineva a căzut în nenorocire, trebuie să fie ajutat de noi.

Un învățat

al Legii îl întreabă despre iubirea de aproapele, la care El răspunde cu pilda Samariteanului milostiv, care a înțeles și a trăit în viața lui religia, mai bine, decât preotul și levitul, cari l-au ocolit pe rănit.

Dumnezeu a trimis pe Fiul Lui, ca să se nască, să fie purtat în brațe de o femeie.

Pe vremea Lui femeile erau disprețuite. El a venit să crească la pieptul unei femei, al unei mame. Dumnezeu putea să trimită pe Fiul Său pe o altă cale, dar El a luat femeia și a folosit-o pentru a-și duce la îndeplinire planul Său mare. În timpul misiunii a fost slujit și urmat de femei. El a avut pentru ele aceeași compătimire, același respect, ca și pentru bărbați. Renașterea începută în staul, s'a resfrânt asupra întregii omeniri și noi am primit prin ea, har după har.

Cărțile

Cu ajutorul lui Dumnezeu, în ultimul timp, am putut servi frățietatea cu câteva cărți adevărurile crezute și propovăduite de noi. În aceste pagini, dorim să vă înșirăm din nou o comandă mai multe bucăți.

Biblioteca predicatorului

TARA CARȚII, sau Geografia biblică. Prețul unei bucăți e 50 lei. Cine comandă mai mult de cinci bucăți, primește un rabat de 20%.

Cartea este scrisă de către dr. E. Gill, și se împarte în trei părți: 1. Geografia lumii biblice. În acest capitol sunt descrise țările de care aminteste Biblia, împreună cu orașele, așezările și locuitorii lor. Capitolul 2 conține 16 parabole biblice din Vechiul și Noul Testament. Aceste parabole descriu adevăruri cari nu pot fi uitate niciodată și felul cum sunt compuse ne transportă în acele locuri și acum în timp de iarnă prin câmpii înflorite, prin tinuturile pe unde, după cum spun profetii, „curge lapte și miere”.

HARTA PAMANTULUI SFANT. Deși cartea de mai sus este plină de clișee, vederi și hărți din țara făgăduinții, totuși avem nevoie de harta mare a Palestinei pentru peregrinări. Costul unei bucăți este 100 lei. Cine comandă 5 bucăți, primește un rabat de 10%. Această hartă ne arată munții, câmpiile, orașele și apele pământului sfânt. Fiecare biserică trebuie să aibă o asemenea hartă. Ea e de mare folos și pentru elevii școlii duminicale și pentru tineri și pentru cei bătrâni, pentru că să putem cu toții cunoaște țara Mântuitorului nostru iubit.

PUTEREA MISIUNII. Costul unei bucăți e 30 lei. Cine comandă mai mult de 10 bucăți, primește un rabat de 20%. O carte plină de inspirație. Ea conține multă hrană pentru suflet. Fiecare credincios trebuie să citească din ea zi cu zi. E scrisă de către un misionar, care a lucrat cu Evanghelia printre japonezi. Ea arată marea însărcinare, pe care o are fiecare mântuit de-a predica Evanghelia celor păcătoși. Cine are nevoie de o reînprospătare a sufletului, cartea aceasta îi va aduce din plin.

DOCTRINELE BIBLICE. Bucata 30 lei. Cine comandă 5 bucăți, primește un rabat de 30%. Ea conține adevărurile fundamentale ale Bibliei, așa cum le credem noi. Ea ne vorbește despre Dumnezeu, păcat, mântuire, rai și iad. Este o carte de teologie, care se învață în școli de către cei ce se pregătesc în slujba Evangheliei. Este una dintre studiile de bază ale Seminarilor și e bine ca fiecare frate și soră să-și însușească conținutul ei.

CREDINȚA ȘI MISIUNEA BAPTISTA. Costă 18 lei. Cine comandă 10 bucăți, primește un rabat de 30%. Ea ne vorbește în cele două capitole mari, despre 1. credința baptistă și despre 2. misiunea baptistă. Este cartea prețioasă care a fost mai mult cumpărată și din care mai avem puține exemplare. Deci comandați-o cât mai repede.

ISTORIA CREȘTINILOR. Prețul 35 lei. Cine comandă 5 bucăți, primește un rabat de 15%. Este o lucrare a fr. Ungureanu I. și cuprinde o medenie de fapte și întâmplări, în legătură cu lumea creștină din trecut și de astăzi.

STUDII ÎN NOUL TESTAMENT. Are 10 pagini și costă 25 lei. Cine comandă 5 bucăți primește un rabat de 20%. E o carte care introduce în scrierile Noului Testament, arătându-ne pe scriitorii acestora, timpul și locul unde au scris, precum și un rezumat mic al fiecărei scrieri în parte. Este un izvor de cunoștințe, o călăuză care ne ajută să cercetăm Scrierile, cu folos.

Biblioteca Femeii

VIATA DE FAMILIE ÎN BIBLIE. Costul 35 lei. Cine comandă 5 bucăți, primește un rabat de 30%. Este scrisă de sora Emma Gill. Cunoștințele și experiențele culese

lungul atârnă ani, alături de un soț în slujba Evangheliei, au făcut ca ea să ne ofere una dintre cele mai frumoase cărți ale literaturii noastre. Ea ne descrie viața de lângă casă. Felul cum se zidesc casele în Palestina, obiceiurile de pe stradă, în familie, căsătorii și altele. Este scrisă de o femeie care, să cu mult talent și e frumos ca fiecare soț să se simtă dator să o facă dar de anul nou soției sale.

FEMEILE NOULUI TESTAMENT, de fr. Petru Truța. Costă 20 lei. Cine comandă 5 bucăți, primește un rabat de 20%. Ea ne vorbește despre femeile care au urmat pe Domnul Isus, din vremea lui în loc până chiar sub cruce. Apoi femeile care și-au închinat viața în slujba Evangheliei.

Biblioteca Tineretului

ISTORISII PENTRU COPII ȘI TINERI. Costă 30 lei. Cine comandă 10 bucăți, primește un rabat de 30%. Este o carte nouă care iese acum sub tipar. O prelucrează fr. Petru Truța, profesor la Seminarul nostru. Cartea apelează la inima copiilor și a tinerilor. Povestirile sunt în așa fel redată ca să fie pricepute și de cei mici. Fiecare învățător și elev al școlii duminicale trebuie să o citească.

ANA DIN AVA. 35 lei bucata. Cine comandă 5 bucăți, primește un rabat de 20%.

Calendarul pe anul 1939 cu 12 Lei buc. Dela 10 buc. în sus se dă un rabat de 3 lei la bucata.

Toate acestea le găsiți la

Depozitul de

e o a s i r e

rti au avut darul să apropie pe oameni de Dumnezeu și cari au servit credincioșilor să cunoască
ac dăugând la fiecare câte ceva despre conținutul, prețul și rabatul pe care-l acordăm celor ce

Ciș bucăți, primește un rabat de 20%. Cartea
15 sta ne povestește despre începutul misiunii
o ricane pentru străinătate. Ea conține viața,
ă ul și suferințele primului misionar baptist
India. In cartea se găsește și o piesă frumoasă
care descrie căsătoria acestui misionar cu
venirea lor între baptiști, lucrul Evanghe-
din Burma, India, și moartea soției sale ca-
înfruntat cu mult curaj și liniște toate ne-
rile de pe acest câmp misionar, atât de în-
tanic. Fiecare părinte creștin trebuie să cum-
ne fiicei sale o asemenea carte.

MARIA SLESSOR. Costă 25 lei bucata. Cel
comandă 5 bucăți, primește un rabat de 20%.
astă carte ne povestește viața unei misionare
Africa, ce a sacrificat totul pentru a duce
ea bună a mântuirii la păgâni. Ea a venit
ucerească inima șefului de trib, care o ascu-
i o numea: „Ministrul grațierii”, pentru că
intervenițiile ei a scăpat pe mulți condam-
la moarte. Dați fetelor voastre să citească
să cunoască astfel de vieți nobile, cari le vor
illa sufletele și le vor învăța să trăiască pen-
binele și folosul altora, slujind astfel lui
nezeu.

N. SLUJBA LUI DUMNEZEU. Conține viața marelui
geon, prințul predicătorilor, care a scris sute de vo-
de cărți și a predicat la sute de mii de suflete. Ne
tește viața omului care a folosit toți talanții, încre-
i lui de către Stăpânul vieții. A adus multe mii de
e la Hristos, a întreținut cu hrană și îmbrăcăminte
e sute de copii orfani și a instruit sute de predica-
cari s'au răspândit cu Evanghelia prin toate colțurile
ntului, ducând vestea bună celor pierduți. Costă 20 lei.
comandă 5 bucăți, primește un rabat de 40%.

Diferite cărți

TOATE LEACURILE LA INDEMANA. Prețul 30 lei.

a aceasta
mai mult
30 trei sute
10 pagini și
n răcă toa-
o alele cari
acum sănăta-
elucă ne re-
ta. Indă leacu-
ruri cari stau
leacă indemâna
și lui om. Le
le în gră-
e noastre.

de mpții, în păduri. Ea ne învață cum să pregătim leacu-
mănu pentru orice fel de boale. Este tipărită de Fundația
ei de, pentruca oamenii dela sale s'o poată avea cu un
eftin. Fiecare familie trebuie s'o aibă. Fiecare mamă
e s'o citească.

Mai avem **BISERICILE NOU-TESTAMEN-
TALE**, cu 8 lei bucata. **HRISTOS ȘI FAMILIA
LUI PILAT**, 15 lei bucata. **LOGODNĂ, CĂSATO-
RIE ȘI DIVORȚ**, cu 15 lei bucata. Ambele sunt
scrise de fr. I. Rusu. **CRUCEA CREȘTINULUI**, de
N. Iosivescu, 15 lei bucata. **ARMONIA EVAN-
GHELILOR**, 8 lei bucata. **ABECEDARUL CRE-
ȘTIN**, 10 lei bucata.

Cărți de cântări

CANTARILE TRIUMFULUI. Prețul 100 lei. Cine
comandă mai mult de 5 bucăți, primește un rabat de 10%.
Este ediția cea mai nouă care conține 150 cântări pe note.

REGISTRE. Prețul unei bucăți e 120 lei. Ci-
ne comandă 3 bucăți, pri-
mește un rabat de 20 lei la
fiecare bucată. Am pregătit
pe seama bisericilor noastre
cele mai potrivite registre cu
toate cerințele sale. Fiecare
biserica va fi găsită în regu-
lă când își va înregistra
membrii cu toate datele ce
se cer în acest registru. E în
așa fel întocmit că poate
servi în același timp și ca
registru pentru copii.

BIBLIİ ȘI TESTAMENTE. Avem
Biblia No. 685, cu 140 lei, format
mare, cu scoartă tare. Biblia No.
686, cu 170 lei, cu foi fine, format
mare și scoartă moale. Noul Testa-
ment cu 20 și 30 lei bucata. Cu
titluri și psalmi și hărți colorate la
sfârșit. Fiecare casă trebuie să aibă
Cuvântul lui Dumnezeu, care e mai de preț decât mărgă-
ritarele.

SUNETELE EVANGHELIEI. Prețul 25 lei.
Cine comandă 5 bucăți, primește un rabat de
10%. E o carte pe note, întocmită de fr. Berbecar
și editată de fr. V. Torsan.

OGORUL NOSTRU. Prețul 30 lei. In alte țări cu pă-
mânturi mai puține se întâmplă că oameni trăiesc mai bi-
ne decât în țările
cu pământ mult.

Cei dintâi știu să
muncească pă-
mântul bine și
astfel să tragă cel
mai mare folos
din el. Iar alții
datorită neștiinței rămân cu pământurile sărace și ducând
lipsă. Cartea aceasta ne învață cum să ne lucrăm pământ-
urile noastre sistematic. Ea ne vorbește despre pomicul-
tură și de tot ce trebuie să știe cultivatorul de pământ.
Fiecare plugar trebuie să citească în iarna aceasta, car-
tea de mai sus.

Calendarul Biblic

3 Lei buc. Cine comandă 100 buc.
primește un rabat de 20 la sută.

er a t u r ă Arad, Strada Fabricii 20 Conducător: Dănilă Pascu

CRĂCIUNUL TRIST

de Petru Truța

Crăciunul are solia cea mai îmbucurătoare pentru omenire. Nu numai pentru poporul lui Israel, ci pentru toate națiunile. Crăciunul este sărbătoarea darurilor; pentru creștini este sărbătoarea Darului celui mare, sărbătoarea Darului cerurilor, sărbătoarea nașterii lui Isus.

Înainte era un obicei foarte frumos în Ierusalim. Cu el se arată felul cum străjerii anunțau la Evrei apariția zorilor zilei. Ei erau stăpânii cetății în nopțile ei adormite. Ei veghiau atunci când toți ceilalți erau adânciți în somnul lor odihnitor. Ei erau primii cari așteptau cu cea mai mare bucurie sosirea zorilor unei noi zile de lumină. Disdedimineață ei erau urcați pe zid și cu privirea în depărtări, așteptau. Uneori nopțile erau înstelate, clare și frumoase, altă dată însă, erau lungi și grele, întunecate și obositoare. Momentul în care străjerii puneau mâinile pe trâmbițe, era un moment biruitor. Imediat ce soarele își anunța apariția cu primele raze, ei sunau puternic cu trâmbițele deșteptarea. Popoarele erau invitate să se scoale, să salute pe acest rege strălucit al zilei. Viața începea din nou și oamenii, copiii, femeile, ieșeau cu fețele luminate, gata pentru o nouă zi de lucru. Și când mă gândesc la acest obicei, găsesc că și Crăciunul este un fel de strigăt, de sunete de trâmbiță, de sunete de bucurie, dar, acum nu numai pentru Ierusalim, ci și pentru ostroavele cele mai îndepărtate ale pământului.

Crăciunul este anunțul ceresc pentru primirea lui Dumnezeu pe pământ. La acest Crăciun vreau să mă gândesc acum. A venit oare acest Crăciun? A ajuns în inimile oamenilor oare mesajul îngerilor? A fost primit oare Dumnezeu pe pământul nostru rătăcitor? Putem noi zice în anul acesta: „Sărbători fericite?”, sau este mai adevărat „Un trist Crăciun?”

1. Primul Crăciun a fost cu îngerii și cântări! Este și Crăciunul acesta la fel? La primul Crăciun, îngerul a adus o solie de biruință: „**Nu vă temeți**”. Se mai aude și acum această solie?

O, nu! Acesta este un Crăciun trist. **Teama** este atmosfera în care trăim și respirăm. Ea ne urmărește din spate și ne așteaptă înaintea noastră. Niciodată viața

nu a fost mai puțin sigură ca și acum. Niciodată dulceața căminului și a familiei nu a fost mai mult amenințată ca și acum. Omul stă ca și o epavă slabă în fața unui șirag de cataclisme. Te cuprinde nu numai frica, ci și spaima de ceea ce se poate întâmpla în ziua de mâine.

„**Nu vă temeți**”, este un mesaj care se pare că nu mai poate ajunge la inimile noastre. Teama, în toate formele ei crude și chinuitoare, a pus stăpânire pe sufletul sbătândeii lumi muribunde. Teama de ziua de mâine, teama de sărăcie, teama de lipsă la bătrânețe, teama de boală, de războiu, de moarte, este lucrarea unui singur dușman al nostru, a Diavolului. Ea stă ca un perete gros care ascunde din fața noastră orice speranță de mai bine. Teama că nu vom ajunge la țărâm, este în stare să slăbească și ultimele puteri necesare pentru biruința finală a adevărului, a binelui și a păcii.

2. Primul Crăciun a fost o proclamare a păcii. „**Pace pe pământ**”, au cântat îngerii. Nu au cântat despre pacea din ceruri, pentru că acolo este pace. Acolo unde este Prințul păcii, este și împărăția păcii. „**Pace pe pământ**”. Pe pământ este nevoie de pace! Este pace pe pământ la Crăciunul acesta? Nu! Nu este! Un războiu crud, sălbatec, îngrozitor este pe cale de a se deslănțui cu toate ororile lui. Dar chiar acum există un război ideologic activ, care pune oamenii față în față cu moartea. Da, la Crăciunul acesta nu se mai aud glasurile îngerilor cari cântă: „**Pace pe pământ**”. „Nu, oameni?” „**Peste ei vom călca**”. Deasupra mormintelor lor ne vom ridica nouă statui și astfel posteritatea va spune că am fost oameni mari, conducători, genii.

„**Pace pe pământ**”, a fost cântarea de altă dată, dar acesta este un Crăciun trist. Aproape de noi, în Spania, frații încă se bat și se omoară între ei. La acest Crăciun, soții cari nu știu de bărbații lor, copii cari nu știu de părinții lor, bătrâni cari nu știu de copiii lor, pribegesc din loc în loc, fără de adăposturi, alergând flămânzi, alungați de ploaia gloanțelor. Ce Crăciun trist!

O, și când ne gândim la țara aceea mare din răsăritul îndepăr-

tat, la poporul acela mare, iubitor de pace, la Chinezi, ne cuprinde durerea. Inima Chinei este însângeraată. Ea plânge la acest Crăciun! Ea nu are pace! Ce trist Crăciun! Lumea este lipsită de pace.

3. Crăciunul este o sărbătoare a bunei învoiri. Acesta este mesajul lui pentru o lume nouă. „**Bunăînvoire între oameni**”. Fiecare om să voiască binele celuiilalt, binele altora. Da, acesta este un mesaj pentru o lume nouă, cu inimi noi.

Există această învoire între oameni? Nu! Crăciunul acesta încă nu a venit! **Oamenii sunt tot egoiști și răi**. Fiecare se gândește numai la binele său. Omul nu numai că nu se gândește la binele altuia, ci se gândește la răul altuia, la împiedecarea altuia, pentru bine său. Dacă ar fi bunăînvoire, nu ar fi problemă prea mare care să nu fie rezolvată. De aceea avem acum un Crăciun trist. Și lumea suferă astfel de o boală foarte grea, de o plagă foarte mare: lipsa de bunăînvoire. Nu suferă din pricina că nu este destul, ci din pricina că este prea mult. Și leacul pentru boala aceasta este unul singur: bunăînvoire. A gândi și a simți pentru alții. Acei ce au, să se gândească și la cei ce n'au, acei tari la cei slabi.

4. **La primul Crăciun s'a născut Isus. Și lumea din nou are Crăciun, dar fără de Hristos**. Ce Crăciun trist! Un Crăciun în care Isus nu este primit în inimile oamenilor; un Crăciun în care Isus nu s'a născut în viețile oamenilor.

Am văzut odată o ușă: Era în ziua de Crăciun. Înlauntru, o mulțime de copii stăteau în jurul unui pom de Crăciun, bogat împodobit. Era așa de frumos și plăcut să stai în noaptea aceea friguroasă, la căldura din casă, în jurul pomului luminat și încărcat cu bunuri! Și pentruca ei să fie siguri că nimeni nu îi va supăra și stânjeni, că nimeni altul nu va veni să le ia o parte din darurile pe cari le aveau, ei au pus o proptă puternică la ușă. „Nimeni să nu mai poată deschide ușa”, ziceau ei. Și afară era zăpadă și un ger mare și vântul urla și era întunec. Un străin stătea de mult timp și bătea la ușă. Lumina ce se revărsa din casă, mi-

(Continuare în pag. 11-a)

PUTEREA NEVĂZUTĂ

Publicăm mai jos două articole de fra-tele și sora Ray Starmer, doi prieteni buni ai Bapteiștilor din România. **NOTA REDACȚIEI.**

I.

Cele mai mari puteri pe cari le cunoaștem, sunt tăcute și nevăzute. În natură vedem acest lucru. Auzim de cutremure de pământ, cari răstoarnă clădirile și orașele din temelii lor. Citim despre vijelii cari dezdăcinează arborii și rup lucrările de oțel ca pe niște paie și ne mirăm. Totuși, în fiecare dimineață, lumina tăcută a soarelui se revarsă fără sunet peste toată suprafața pământului și face viața cu puțință. Invățații ne spun că, fără lumina soarelui, pământul ar ajunge în curând pustiu. Toată viața ar dispărea. Câmpiile ar deveni negre și seci. Toate animalele ar muri din lipsă de hrană. Orașele și satele s'ar imbrăca în întunerecul morții. Dar lumina prietenească a soarelui, venind în fiecare dimineață, aduce în tăcere o nouă viață și o nouă speranță. Trece cu vederea puterea nespus de mare a soarelui când privim la cutremure, la vulcani, la vijelii și la alte manifestări izbitoare ale naturii.

O sământă mică pică întâmplător în crăpătura unei stânci mari. Timbul trece și sământa mică încolțește și crește. Ea se înalță tăcută spre razele soarelui și devine mai mare și mai mare. Zi cu zi devine mai puternică și mai puternică, iar stânca tare crană, silită de arborele care își face loc.

Puterea tăcută și nevăzută în natură, se dovedește a fi cea mai tare și mai puternică.

II.

Oamenii zidesc mașinării puternice și sunt în stare să controleze împărății întinse, industrii mari și popoare multe. Privim spre aceste lucruri cu uimire.

Dar tabloul se schimbă. Păștorii își păzesc turmele sub cerul sirian înstelat. Ingerii anunță în liniște nașterea unui Mântuitor. Un Copilas, necunoscut și nevăzut de lume multă, s'a născut în Betleemul Iudeii. Un Prunc plângând vine în lume fără reclama și slava unui prinț. El crește în tăcere. Vesteste apoi niște învățături nemai auzite prin cari să trăiască oamenii și ei îlucid. Du-

pă trei zile același Isus se scoală în liniște și nevăzut din mormânt. Oamenii se miră din nou. Mulți nu cred, chiar ucenicii Săi se îngoiesc la început. Zilele și anii trec, iar oamenii din toată lumea sunt înnoiți prin viața Lui. El lucrează în tăcere în viețile oamenilor.

III.

Oamenii încep să spereze că, prin El, va veni pe pământ o împărăție a păcii. Dar anii trec și războaiele și certurile continuă. Urmașii Săi suferă așa cum au suferit primii creștini. Unii se întrebă: de ce nu se arată mai mult puterea Lui pe pământ?

Ascultați cuvintele Sale: „Eu sunt viu și am fost mort, dar trăiesc în vecii vecilor” (Apoc. 1:18). Deși e nevăzută, totuși puterea Lui nu s'a micșorat. Câte-

odată se pare că oamenii au mai multă putere, totuși El e totdeauna Cél mai tare. El va birui. Câteodată El lucrează poate așa de ascuns că nu-l putem vedea puterea. Ca Moise, poate nu vom vedea pe Dumnezeu în furtună, nici în cutremur. Poate nu-l vom observa în lucrarea oamenilor, sau în suferințele noastre. Totuși trebuie să ne amintim că, pe tăcute și nevăzut, El e cu noi prin prezența și puterea Duhului Său sfânt. Deși e nevăzut, Dumnezeu e și acum Atotputernic. „Indrăzniți, Eu am biruit lumea!”

Să nu uităm că lucrurile mari se fac în tăcere și nevăzute. Să nu uităm că Dumnezeu lucrează, chiar dacă se pare că nu vedem mâna Lui, ci numai suferințele, întunerecul și puterea omenească. „Iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului”.

Ziua de naștere a lui Isus Hristos

de Mrs Ray Starmer

„Căci astăzi vi s'a născut un Mântuitor în cetatea lui David, care este Hristos, Domnul” (Luca 2:11).

Ce bucurie e în familiile noastre când un copil mic vine s'o binecuvinteze! În fiecare inimă e bucurie. Toți sunt gata să salute pe noul venit și să se roage pentru el.

Ce ocazie fericită a fost în noaptea când s'a născut Isus în iesle! Cum s'au bucurat Iosif, Maria și cei din jur la sosirea Mântuitorului lumii! Ingerii din ceruri s'au bucurat în timp ce unul din ei a anunțat păstorilor vestea cea bună care a fost trimisă la tot poporul.

Cerul și pământul au arătat slava acestei întâmplări. Magii, călăuziți de stea, au venit să-și aducă darurile lor de aur, smirnă și tămâie. Păștorii au venit să se închine copilășului Isus.

Să ne oprim fiecare la acest Crăciun și să ne amintim că aceasta este sărbătoarea zilei de naștere a Domnului Isus Hristos. Prin această naștere, noi avem viață veșnică. În această zi El a venit pe pământ să suferă și să moară, ca, oricine crede în El să domnească împreună cu El în toată veșnicia.

„Fiindcă așa de mult a iubit

Dumnezeu lumea, că a dat pe Fiul Său ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3:16).

Crăciunul trist

(Urmare din pag. 10-a)

arătat că este Isus. Copilul din Betleem, dar nimeni nu l-a deschis. Atunci El a plecat. Și noaptea întunecată a rămas. Ce Crăciun trist! Crăciun fără de Hristos!

Când va veni Crăciunul adevărat? El va veni cu toate bucuriile lui și el a venit deja pentru toți aceia cari au primit pe Isus în inimile lor. Și eu sunt sigur că în țara noastră sunt mii și mii de copii ai lui Dumnezeu, pentru cari acest Crăciun este cel mai frumos! În mijlocul greutateților celor mai mari, în mijlocul durerilor; respinși, persecutați chiar, ca și Domnul lor, copiii lui Dumnezeu pot să aibă cea mai mare bucurie. Și ei au această bucurie în inimile lor — bucuria Crăciunului — pentru că ei au pe Isus.

TRIMITETI CÂT MAI RE-
PEDE ABONAMENTUL LA

»**FARUL CREȘTIN**«

PE ANUL
1939

In vremea lui Neron

de I. R. Socaciu

Oamenii lui Dumnezeu totdeauna au fost mai mult sau mai puțin urfiți de oamenii lumii obișnuiți se trăiască în păcătoșenie. Ne oprim însă, să dăm câteva fărâmituri din cele ce s'au întâmplat cu ucenicii lui Hristos în vremea, când Neron era împăratul Romanilor.

Neron a domnit ca împărat, în anii 54—64 A. D. În vremea aceea urmașii lui Hristos erau puțini la număr și împrăștiați mai ales prin Asia mică. Cei mari și tari ai zilei îi priveau ca pe niște oameni fără masă, fără casă, ca pe niște zăpăciți în cele ale religiei. Este bine să se țină în minte, că și Romanii și Evreii aveau religiile lor. Evreii se laudau cu Legea lui Moise; Romanii se laudau cu religiunea străbunilor. Odată ce s'a început noua mișcare religioasă în jurul lui Isus, conducătorii acestor religii vechi au început să persecute noua credință. Arhierii Evreilor au reușit să stoarcă dela Pilat, guvernatorul

roman în Palestina, încuviințarea judecății lor de a răstigni pe Isus; în urmă au mai reușit să omoare cu pietri pe Ștefan, un înfocat propovăduitor al noiei credințe și să arunce la închisoare pe mulți credincioși, bărbați și femei, dar cu toate acestea n'au reușit să stârpească credința, pe care ei o numeau „ciumă” și „sectă” (Faptele 24.5). Deoarece aparținătorii noiei credințe s'au împrăștiați, și zi cu zi pătrundeau prin toate părțile imperiului Roman, destoiniciei arhieriei ai Iudeilor au intervenit la împăratul. Tot atunci au intervenit și pontifii Romanilor, fiindcă așa zisa „ciumă” și „sectă” a prins rădăcini și în poporul roman și propovăduitorii noiei credințe fură pârșiți: „Oamenii aceștia ne tulbură cetatea; sunt niște Iudei, cari vestesc niște obiceiuri, pe cari noi, Romanii, nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm” (Faptele 16:20, 21).

Lui Neron i-a cam plăcut via-

ța păcătoasă și murea să-și facă un renume în istoria Romanilor. Scopul lui era să zidească din nou Roma ca prin așa să-și facă o faimă mare. Neron s'a pus pe lucru: a dat foc Romei, ca mai în urmă se aibe ce zidi! Dar oamenii de seamă au aflat această afacere și nu s'au ferit a-i spune lui Neron, neplăcerea lor. Acesta însă a tăgăduit! Ca să prindă vorba lui, a început să arunce vina pe urmașii noiei credințe, căci știa, că în acest lucru îl vor ajuta nu numai arhierii Iudeilor, ci și pontifii Romanilor, fiindcă și unii și alții aveau ură de moarte pe creștini.

Astfel au început prigonirile contra ucenicilor în vremea lui Neron. Dușmanii lor s'au folosit de toate mijloacele nu numai să-i impileze, ci să-i nimicească. — Azi putem vedea rezultatele. Poporul Evreu împrăștiați și căzuți prin cele mai multe părți ale lumii; poporul Roman mort și numele lui Neron o rușine!

Cărți

ISTORIA UNIRII ROMÂNILOR. Costă 30 lei și are peste patru sute de pagini. Ea ne vorbește despre trecutul neamului nostru. Ne vorbește cum a luat ființă și cum a ajuns să formeze un popor care să dispună de soarta lui. Are multe clișee. Fiecare bun român trebuie s'o citească.

VIAȚA LUI LIVINGSTONE, exploratorul Africii. Costă 15 lei. Pentru cine comandă 5 bucăți, se dă un rabat de 10%. Această carte ne vorbește despre omul care a murit pe genunchi, rugându-se. Inima lui a fost îngropată în Africa, iar corpul lui îmbălsămat a fost adus, timp de 9 luni, pe umerii prietenilor săi, ca să poată fi transportat în Anglia.

CELALALT TAMPLAR. Costă 15 lei bucata. Cine comandă 5 bucăți, primește un rabat de 30%. Cartea aceasta este scrisă de un predicator baptist din Franța și povestește într'un chip deosebit de frumos cei trei ani ai Domnului Isus în lucrul Evangheliei.

INIMA VECHIULUI TESTAMENT. Costă 15 lei. Este o prelucrare a fr. I. Cocuț și cuprinde viața și faptele personalităților mari din Vechiul Testament, ca regi, preoți, profeți, precum și întâmplările mari din timpul lor.

CUM SA CĂȘTIGAM SUFLETE LA MANTUITORUL, de marele predicator Torrey. O broșură care îți arată atât de vădit datoria, pe care o ai față de Dumnezeu și care trebuie s'o îndeplinești din dragoste față de păcătoși, încât simți un îmbold să pleci imediat să spui tuturor pe cări îi întâlnești, despre mântuirea sufletului.

Crăciunul

*De sus din norii negri pe glia mbătrânită
S'astern pretutindenii fulgi albi din cer sburând
Și jos pe 'ntinsul firii natura-i adormită,
Iar cântătorii verii plecat-au rând pe rând.*

*Bătrânul Crivăț suflă din ce în ce mai tare,
Nu-i pasă că sunt case și vetre fără foc,
Iar vijelia-și cântă năprasnica-i cântare
Răstoarnă la bordeciuri și pomi din loc în loc.*

*Pe străzi... vezi cum aleargă copiii desculți și goi
Nu-i cine să-i îmbrace și plâng că sunt orșani.
Cu glasul lor tremurător se 'ndreaptă către noi
„Aveți și de noi milă, de cei mai mici, sărmani!”*

*Creștinii pretutindenii sărbătorește Crăciunul!
Pe marginea de veacuri sosit la noi în prag,
Din inimi și din harfe cu toți înaltă imnul
Divinului Părinte și Fiului Său drag.*

*Oh! scumpă sărbătoare deapururi preaslăvită,
Tu ești o zi măreață în cer și pe pământ.
Pentru măreața faptă în tine 'nfăptuită,
Că 'n tine se născuse un Prinț mareț și sfânt.*

*Tu! Prinț al păcii sfinite din slăvile prea'nalte
Trimite-ne-a Ta pace, prin raze de iubire
Și fă c-a noastre inimi spre Tine să tresalte
Ca 'n ziua invierii când vei veni 'n mărire...*

POPA N. PETRICA

Lumea Romană

de L. L. Sezonov

În urma luptei dela Actium și a morții lui Antoniu, în anul 31 î. Hr. două lucruri de mare importanță s'au produs: Octavian deveni singur stăpân al lumii romane și republica se prefăcu în imperiu.

Octavian August înființă două feluri de provincii: provinciile Cezarului, legate direct de împărat și provinciile publice, controlate de Senat.

Starea socială

Lumea romană era o lume asemenea celei moderne. Modernismul ei se vede din contrastul cu lumea dinainte de Alexandru cel Mare și de cuceririle republicei romane. Drumurile romane erau perfecte, sigure și brăzdau imperiul dela un capăt la celălalt. Se călătorea pentru afaceri, educație, închinăciune și plăcere. Femeilor le plăcea să trăiască în petreceri și lux. Clevetirile și calomniile erau la modă. Căsătoriile de probă erau foarte obișnuite și dădeau rezultate asemănătoare cu cele de astăzi. Poporului îi plăcea să asculte mai bine cuvintele cu două înțelesuri, decât ceva folositor. Confortul, băile publice, și bibliotecile erau pretutindeni.

Obiceiul de a face cură de sănătate la băile cu apă minerală, era foarte răspândit. Încălzirea centrală, cu aerul cald, era cunoscută la romani. Oamenii educați își aveau fiecare biblioteca lui, căutând să-și procure ultima carte. Oamenii obișnuiau să viziteze bibliotecile publice și să citească cărți. Băncile erau foarte dezvoltate. Se primeau bani și se dădea dobândă. Luxul, extravaganta, egoismul și goana nebună după îmbogățire erau la modă. Divorțul era foarte răspândit. Lenivia era o ocupație de căpetenie. Sinuciderea a luat proporții mari. Apeductele romane sunt vestite și azi. Știrile călătoreau cu o repeziune mare. Romanii iubeau florile.

Starea morală

SCLAVII. Ei erau recrutați din războaie, dintre datornicii cari nu-și puteau plăti datoriile și dintre copiii lepădați. Aproape fiecare om liber avea un sclav. Numărul lor a ajuns foarte mare: împăratul Traian, se spune că a aranjat ca 10.000 de sclavi să se

bată între dâșii, spre desfătarea romanilor, timp de patru luni de zile, în amfiteatru. Starea lor era cât se poate de nenorocită. Stăpânul putea să-l pedepsească pe sclav, să-l chinuiască și chiar să-l omoare fără ca el să aibă drept de protest. De multe ori, la moartea stăpânului, erau omoriți câțiva sclavi. Doamnele romane sfășiau adeseori fața sclavelor pentru o simplă greșală. Sclavii au fost răspânditorii a tot felul de păcate în lumea romană. Ei introduceau pe copiii stăpânilor în imoralitate.

Teatrul a fost un dușman al moralității din lumea romană. Aici destrăbălarea a fost încurajată, păcatul aplaudat, iar virtutea batjocorită.

Amfiteatrul. Spectacolele de aici au fost păcatele cele mai sguđuitoare și strigătoare la cer. Aici se dădeau lupte între gladiatori, între oameni și animale și între animale și animale. Luptele de gladiatori au fost introduse în anul 204 a. Hr., pentruca să susțină spiritul războinic. Amfiteatrul era totdeauna plin. Gladiatorii răniți de moarte erau scoși afară, iar luptele continuau. Când lumea s'a plictisit de aceasta, Pom-

peiu a introdus lupta între oameni și fiare sălbatice. Tot ce s'a făcut, era numai ca să mulțumească lumea bolnăvicioasă, doritoare după sânge.

Starea femeii. Între romani femeia era prețuită într-o oarecare măsură și se bucura de libertate. Divorțul însă, se făcea cu ușurință. Căsătoria, în acest timp și-a pierdut sfințenia și seriozitatea ei.

Copiii. Valoarea copiilor era cât se poate de neînsemnată. Ei erau necesari numai pentru armată. Avortul era foarte practicat. Lepădarea copiilor era la modă. Unii copii ca să moară, erau ținuți în frig, iar alții aruncați la câini.

Lepădarea noilor născuți a dat naștere unei meserii noi. Se ivi o clasă de oameni cari se ocupau cu strângerea copiilor lepădați pe la colțurile străzilor și de prin piețe publice, pe cari apoi în creșteau, pentruca pe urmă să-i vândă, pe fete, prostituției, iar pe băieți, pederastiei. Alții erau omoriți, de mici, pentru a le vinde creerii, oasele, etc. pentru scopuri magice.

Într'adevăr Creștinismul a fost plantat într-o lume de gunoier, de putregaiu și cu un miros greu.

„Îi veți cunoaște după roadele lor“

De L. R. Socaciu

Matei 7:16.

În vremea lui Isus se vorbea adesea despre proorocii mincinoși. Cărturarii Iudeilor căutau să-și țină pe oameni în necunoștință de adevărul adevărat. De aici apoi încercarea lor de a face ca poporul să creadă că Isus și ucenicii Lui ar fi numai niște profeți mincinoși. Dar Isus a știut ce urmau acești oameni. De aceea, atunci când și-a arătat programul credinței ce o propovăduia, a arătat celor ce îl ascultau cine sunt cu adevărat proorocii mincinoși. „Îi veți cunoaște după roadele lor“, a zis El. Vezi Mat. 7:15—20.

Ce înseamnă profet sau prooroc? Un om, care spune ce are să fie sau pune înaintea altor oameni cel ce s'au spus, este un profet. Adică cuvântul **profet** înseamnă un om care prezice ce are să fie, sau care predică cu-

vântul lui Dumnezeu deja zis. Oamenii cari pretindeau a ști cele ce aveau să se întâmple și predicau lucruri neadevărate, Isus i-a numit prooroci mincinoși. „Blânzi“, „dulci“ și „îmbrăcați în haine de oi“, dar scopul lor era slujba pântecelui“.

După roade se cunoaște pomul; după fapte se cunoaște omul; după măsuri luate față de cei ce se deosebesc, de tine în regilie, ți se cunoaște credința.

„Tot ce voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi la fel“. Așa zice Isus. Așa trebuie să faceți și să lucreze ucenicii Săi. Nu numele, ci faptele ne arată dacă suntem, sau nu suntem ucenici adevărați ai lui Hristos. Nu numele, ci cele ce faci pentru alții arată dacă ai sau nu ai o credință dreaptă și sfântă.

Din lumea largă

Di Eden în America. Se știe că fostul ministru de externe al guvernului englez, dl Eden, a întreprins o călătorie în Statele Unite. Dânsul a fost primit în audiență de președintele Roosevelt, cu care a discutat situația internațională. În cursul șederii lui în America, a vizitat mai multe orașe.

Războiul chino-japonez. Se pare că Japonia se va opri cu înaintarea în China, deoarece se vede amenințată serios de Rusia sovietică pe de o parte, iar pe de altă parte este îngrijorată de înțelegerea tot mai strânsă dintre Statele Unite și Anglia. Ea se va mărgini de aici înainte să curețe terenul cucerit, de bandele neregulate ale chinezilor. Aceste bande neregulate, în ultimul timp, au organizat în ținutul cucerit de japonezi, o întreagă armată, cu stat major și trimiteau generalului Ciang-Kai-Shek toate planurile japonezilor.

Neînțelegerile între Italia și Franța s'au mai liniștit. Ministrul de externe al Franței a vorbit răspicat, spunând că Franța nu va da nimănui nicio bucățică din teritoriul ei de acasă sau din coloni. Cine va îndrăzni să se atingă de acest teritoriu, se va întâlni cu armata franceză. Italienii, văzând că francezii nu glumesc, au luat-o mai încet cu pretențiile. Totuși focul nu s'a potolit cu totul.

Anglia și neînțelegerile franco-italiene. Mai mulți deputați au pus guvernului englez întrebarea, că ce va face Anglia în cazul unui atac din partea italienilor împotriva Franței. Guvernul englez a răspuns că nu va permite nicio tulburare, care ar avea scopul să schimbe starea de acum din Marea Mediterană.

Germania îngrijorată. Presa germană este din zi în zi tot mai îngrijorată față de legăturile tot mai strânse dintre englezi și americani. Cele două popoare mari anglo-saxone, în ultimul timp s'au apropiat mult unele de altele, încheind tratate comerciale și înțelegându-se asupra mai multor chestiuni internaționale. Se știe că pentru anul viitor, Regele și Regina Angliei au fost invitați de președintele Roosevelt să vizi-

teze America. În Germania se crede că cele două popoare vor începe o nouă politică mondială.

În Spania. Trupele guvernamentale din Spania se pregătesc pentru a face față unei ofensive care se va începe curând de către trupele naționaliste. America a făcut de cunoscut guvernului spaniol, că este gata să trimită Spaniei anumite cantități de grâu pentru care guvernul spaniol republican, va plăti numai transportul. Se mai spune că Italia ar fi continuat cu intervenția în Spania, trimițând arme și aeroplane pentru continuarea războiului.

Dl. Daladier, prim ministrul francez, vrea cu ori ce preț pace cu Germania și declară că va lua cele mai aspre măsuri împotriva tulburătorilor care agită sufletele. A spus, că, pentruca să avem o pace în afara hotarelor, trebuie să avem liniște înlăuntru.

Vizita d-lui Chamberlain în Italia. Se știe, că bătrânul prim ministru al Angliei, în ultimul timp a întreprins mai multe călătorii, cu scopul de a încerca să înlăture războiul, salvând astfel pacea. Se spune, că, acum acest făcător de pace se va duce în Italia, unde va discuta cu d-l Mussolini lucrurile cari interesează țările pe cari le reprezintă ei și căile cari trebuie urmate pentru a ajunge la o pace temeinică în Europa.

Capitala federală a Statelor-Unite, Washington, va avea în curând un tren subteran pentru construirea căruia se vor cheltui 100 milioane de dolari.

Cel mai mare târg de albine se găsește la Venedal în Olanda. Sunt zile, în care sunt expuse spre vânzare până la 40 milioane de albine, păzite de apicultori mascați.

Inițierea partidului unic, „Frontul Renașterii Naționale”. Majestatea Sa Regele Carol II a îngăduit printr'o lege, inițierea unui singur partid politic, cu numele „Frontul Renașterii Naționale”. Nimeni nu va avea voie să facă o politică în afară de acest partid, iar cei ce vor încerca o astfel de politică, vor fi pedepsiți „cu degradarea civilă pe termen de 2 până la 5 ani”. Scopul Frontului Renașterii Naționale este

„mobilizarea conștiinței naționale în vederea întreprinderii unei acțiuni solidare și unitare românești de apărare și propășire a Patriei și de consolidare a Statului”.

Primul pas, spre înființarea acestui partid a fost cererea a vreo 50 de persoane, adresată Onor. Ministerului Justiției ca să le acorde autorizație să înființeze acest partid. Din aceste 50 de persoane fac parte unii din cei mai de seamă bărbați de stat ai țării noastre, mai mulți reprezentanți ai muncitorimii și foarte mulți reprezentanți ai Ardealului.

După obținerea autorizației, fondatorii partidului au avut o ședință, prezidată de d. Rădulescu Motru, președintele Academiei Române. După această ședință s'a deschis posibilitatea de a se înscrie oricine în acest partid începând cu data de 19 Decembrie. Inscrierile se fac la sediul camerei de comerț din București și la primăriile din sate și orașe.

De bună seamă înființarea acestui partid, „Frontul Renașterii Naționale”, va găsi un mare răspuns în rândurile cetățenilor țării. Dela o margine la alta a țării, țărani și orașenii se vor grăbi să se înscrie în rândurile acestui partid, unde vor putea să-și depună tot ce au mai bun în slujba Patriei și a Tronului.

Statele Unite se înarmează puternic. Pentru 1939 s'a plănuțit construirea a 22 de vase de războiu, din cari vreo câteva vor avea 45 mii de tone.

PENTRU GOSPODARI

BOLILE INTRA în familia mai ales iarna. Motivul e că atunci toți cei ai casei stau înlăuntru, în odăi și nu se face curățenie destulă. Hainele de pături ar trebui scoase iarna cât mai des afară și spălate cât mai des. Oamenii, femeile și copiii ar trebuie să se spele cât mai des și pe tot corpul. Camerele să fie aerisite zilnic. Să se deschidă larg ferestrele și usile. Aerul curat se încălzește mai repede decât cel stricat și stătut.

NU VA TEMEȚI DE FRIG. El e sănătos. Să fii îmbrăcat bine, să faci mișcări în frig și să ai aier curat. Atunci frigul dă sănătate, căci pune sângele în mișcare.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

O DELEGAȚIE A BAPTIȘTILOR din ținutul Dunărea de jos, s'a prezentat în audiență, la Excelența Sa Domnul Rezi-
ent Regal al acestui ținut. Ea a citit în fața Excelenței Sale următoarele:

Excelența

In numele celor patru mii cetățeni de profesie Creștină Baptistă, din ținutul Dunărea de Jos", aducem omagiul nostru de recunoștință și supunere pentru

DELA UNIUNE

Intrucât biroul Uniunii Baptiste se va muta la București la o dată apropiată ce vom anunța, frații cu răspundere în această privință au hotărât să schimbe și sediul casieriei la București. Astfel, începând cu 1 Ianuarie 1939, noul casier al Uniunii Baptiste este: Truța Petru, str. Berzei 29, București 2. O delegație compusă din doi frați, a fost însărcinată să prezinte fratelui Oncu Nicolae, mulțumirile Uniunii și a întregii frățietăți pentru felul cinstit și devotat cu care a administrat banii Uniunii până aci.

Deci orice ajutoare pentru Uniunea Baptistă, pe 1939, se vor trimite la: Petru Truța, casier, str. Berzei 29, București 2.

Fratele Oncu Nicolae rămâne mai departe casier al FARULUI CRESTIN.

Frații ale căror biserici s'au închis, sunt rugați să trimită Uniunii o cerere în dublu exemplar, adresată Onor. Ministerului Cultelor și Artelor, prin care să ceară deschiderea bisericii. Vor pune data când s'a închis biserica.

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Manta, Cahul, 30 lei. Fr. Dumitrie Raț, Bodrog, 100 lei. Bis. Odoș, Arad, 40 lei. Burca Ioan Todorei, 100 lei. Burca Petru, 100 lei. Bis. Ruji, 100 lei. Cerc. Grosi, Bihor, 1300 lei. Bis. Bratca, prin Mihai Mateiaș, 229 lei. Bis. Adjider, Cetatea Albă, 36 lei. Bis. Domnini, Sălaj, 187 lei. Bis. Sănicolaul Mic, 116 lei. Bis. Porumbacul de Jos, 100 lei. Bis. Peștera, Severin, 50 lei. Nicolae Petrescu, Cioara, 500 lei. Bis. Cărcani, Sălaj, prin Constantin V., 250 lei. Bis. Soșdia, Timiș, 160 lei. Fr. Gh. Mișcu, Soșdia, 50 lei. Fr. Sobostean, București, 50 lei. S. AL., Constanța, 20 lei. Bis. Ogrezeni, Ilfov, 80 lei. Fr. C. S., seminarist, 100 lei. Bis. Cladova, Arad, 70 lei. I. Ardeu, Otlaca, 20 lei. Fr. P. Mailei, Schiau Ieronim, Daia Română, 65 lei. Iaranc, Dragalina, 120 lei. Casier: Petru Truța, str. Berzei 29, București 2.

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, precum și Inaltului Său Guvern și asigurăm în același timp pe Excelența Voastră că Bapțiștii au fost, sunt și vor fi totdeauna printre cei mai credincioși fii ai neamului și M. S. Regelui Carol al II-lea.

In noua așezare ce s'a dat Țării, am simțit că Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, în nețărnumurita-I iubire față de poporul Său, a fericit Ținutul „Dunărea de jos", prin Excelența Voastră, cu cel mai vrednic și cel mai înțelegător suflet, față de stările sociale ale cetățenilor din acest ținut.

Nădăjduim că Excelența Voastră, convinsă de virtuțile cetățenilor creștini baptiști, veți binevoi a aduce înaintea M. S. Regelui Carol al II-lea, mărturia nețărăduita a devotamentului ce-l avem pentru Majestatea Sa și pentru propășirea Țării noastre.

Vă asigurăm Excelență, că în rugăciunile noastre nu vom uita să cerem bunului Dumnezeu să Vă încununeze cu viață lungă și plină de mari realizări în serviciul M. S. Regelui Carol al II-lea.

Trăiască M. S. Regele Carol al II-lea!

Să trăiți Excelență!

Reprezentanții Bapțiștilor:

Teodor L. Cenusă, Tulcea, str. Traian 49. Simion Voia; str. Dianei 7. Brăila. C. Tafratov, Bolgrad, str. Bulevard no. 189. Ioan Margina, Galați str. Belvederei 18.

Excelența Sa a răspuns: „Foarte frumos din partea D-voastră. Acest lucru ar trebui să-l facă fiecare cetățean". Apoi a întrebat cum stau Bapțiștii cu serviciul militar. Delegația a răspuns: „Bapțiștii nu numai satisfac serviciul militar, ci sunt printre primii ostași ai Țării". „Foarte frumos" a răspuns excelența Sa, asigurând pe reprezentanții Bapțiștilor că omagiul citit va fi prezentat Majestății Sale Regelui Carol II.

SORA CIANI MARTA din Corna, jud. Alba, a trecut la cele veșnice. Inmormântarea s'a îndeplinit la 2 Noembrie de către fr. Vasile Furdul și P. Bara. Deoarece aceasta a fost prima inmormântare baptistă în comună, au luat parte o mulțime de ascultători.

CONVENȚIA MONDIALĂ a Școalelor Duminecale se va întruni într'un congres mondial în 1940 în Africa de sud, orașul Durban.

ULTIMA BISERICA luterană din Moscova a fost închisă. Incepând cu 1934 în fiecare școală de stat din Rusia, învățământul despre ateism devine obligatoriu. Toți copiii vor trebui să învețe că nu există Dumnezeu. S'a interzis de a se mai pune cruci sau alte semne creștine la morminte în cimitire. Iarășii nu-i voie

să se mai țină servicii religioase în cimitire pentru morți. În Leningrad, s'a dat un ordin ca în caz de războiu cu atac aerian, nici un om credincios sau preot să nu fie primit în adăposturile anti-aeriene.

COMUNITATEA BAPTISTA ROMÂNĂ Nr. III, București, cu sediul în str. Arad 35, a avut două botezuri în 5 și 13 Noembrie, în cari 17 persoane și-au mărturisit credința în Domnul Isus Hristos. Botezul a fost îndeplinit de fr. C. Manolescu. A cântat corul din loc, condus de fr. Rot.

Fr. C. MANOLESCU, predicator în București, a ținut la 27 Nov. a. c. căsătoria religioasă a fratelui Tudor Ilie cu sora Jeni Vlădăreanu.

A INCETAT DIN VIAȚĂ la 7 Dec. sora Zerina Saveta, de 76 ani, din Cărbăntu, jud. Hunedoara. Serviciul înmormântării a fost săvârșit de frații Ioan Rusu și Ilie Mărza, ajutați de frații din loc.

O MARE BUCURIE au avut frații din Râpa, jud. Bihor, la 21 Noembrie, cu ocazia serbării tineretului din loc. Programul, compus din poezii, cântări și o frumoasă convorbire a fost condus de fr. Staniș, care a citit din Cuvântul Domnului dela Matei 22:1—14. Din acest text ne-a servit fr. Ioan Țirban, președintele Cercului. A cântat corul din loc.

FRĂȚII DIN COMUNA RÂPA, jud. Bihor, s'au bucurat împreună la serbarea tineretului din loc, la 11 Decembrie, cu subiectul „Poarta strâmtă". Textul dela Matei 7:13 a fost citit de fr. Staniș și explicată de fr. Țirban Ioan. Mai multe convorbiri și poezii, împreună cu cântările corului din loc, au împodobit această măreață serbare.

BISERICILE Pârjolteni și Horotiște au avut zile de bucurie sufletească, fiind vizitate de către fr. Mada Gh. din Chișinău, care a ținut trei seri de evanghelizare din Psalmul 1, Matei 9:13, și Ioan 10—14. Iar în cursul zilei a dat multe îndemnuri și învățături despre lucrul în via Domnului. Intre altele a îndemnat mult pe frați și pe surori să citească Biblia în fiecare zi, ca o hrană de neapărată trebuință pentru orice suflet și ea ne face „destoinici pentru orice lucru bun" (2 Tim. 3:16).

Și pentru vremurile de azi, Isus a zis: „Dacă voințe cineva să vină după Mine... să-și ia crucea...!" (Matei 16:24). „Dacă răbdăm, vom și domni împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El și El se va lepăda de noi" (2 Tim. 2:11—13).

„Calea e plină de martiri, eu să merg tot pe flori? Unde mulți treceau prin valuri, eu să stau la țărături?"

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Mama mea e regina

Prințesa Alice a întâlnit odată pe un necunoscut care a întrebat-o: „Cine ești tu?” Ea răspunse blând: „Eu nu sunt nimeni; dar mama mea e regina Angliei”.

La fel poate să spună și un păcătos pocăit: „Eu nu sunt nimeni; dar Tatăl meu este Iehova-Dumnezeu”.

Ghicitoarea regelui

Regele Eduard al VII-lea, era în vizită la un nobil englez dela țară. Fetița mică a acestui nobil a intrat în camera unde era regele, s'a suit pe genunchii lui și i-a întrebat: „Știi să ghicești?” „Știu”, răspunse regele. „Știi să-mi spui ce este mai alb ca zăpada?” Regele rămase uimit și mărturisă că într'adevăr nu știe. Atunci micuța zise: „Un suflet spălat în sângele lui Hristos e mult mai alb decât zăpada”. Psalm. 51:7. A avut dreptate această fetiță? E și sufletul tău mai alb ca zăpada?

Marele împărat

Napoleon spunea că a observat „că Dumnezeu a fost totdeauna alături de armatele mari. Astfel, el a plecat să cucerească Rusia cu cele mai mari armate cunoscute vreodată în Europa. Dar încercarea sa a costat viața a patrasute de mii de ostași, rămași pe câmpiile înzăpezite ale Rusiei. Iar el s'a întors ca un împărat falimentat cu o împărăție pierdută”.

„Vrăjmașul zicea:... îi voi nimici cu mâna mea. Dar tu ai suflat cu suflarea Ta... ca plumbul s'au afundat în adâncimea apelor” (Exod. 15:9, 10). Nu glumiți, cu Dumnezeu, căci Dumnezeu nu se lasă batjocorit.

Omul liniștit

În Anglia se judeca un om, asupra căruia se aduceau grele învinuiri. Advocatul a dovedit vinovăția lui. Totuși el a rămas liniștit. Nimic nu-l tulbura. Judecătorul l-a măsurat o pedeapsă aspră. Cu toate acestea omul a rămas liniștit. Apoi scoase din buzunar iertarea regelui pe care a obținut-o printr'un mijloc oarecare. Acest fapt a fost motivul liniștei sale. Un păcătos mântuit poate spune ca Pavel. „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu”. Având asigurată iertarea lui Dumnezeu, purtăm în sufletul nostru liniște desăvârșită.

Misionarul și hoțul

Un misionar din Australia povestește întâmplarea cum a fost scăpat dela moarte. Într'o zi a trebuit să plece singur pe un drum primejdios. A ajuns cu bine la

locul unde a plecat, dar la întoarcere, un hoț, știind că are la el mulți bani, l-a pândit la un loc ca să-l jefuiască și să-l ucidă. Era în timpul nopții. Misionarul, de dorul tovarășiei cu Dumnezeu, vorbea și se ruga cu voce tare. Trecând pe lângă locul unde îl aștepta hoțul, acesta auzindu-l vorbind, a crezut că sunt doi oameni și nu l-a atacat. Misionarul a scăpat astfel cu viață. Cât de mult se adevăresc cuvintele psalmistului: „Ferice de toți câți se încred în El” (Psalmul 2:12.)

Sigur cu și orbul

Copiii dintr'o școală din Barcelona, Spania, citeau capitolul 9 din Evanghelia după Ioan. După ce învățătorul le-a pus câteva întrebări cu privire la acest text, o fetiță mică a spus: „Sărmanul orb, el a fost sigur de ceacea a spus: „Eu una știu, că eram orb și acum văd”. Iar un băiețel a spus: „Și eu știu una tot așa de sigur cum a știut orbul” „Ce?” întrebă ceilalți. „Că toate păcatele mele sunt iertate, pentru că Isus, care a deschis ochii orbului, a murit pentru mine pe cruce”, răspunde băiețelul credincios.

Ești și tu așa de sigur ca orbul și ca acest băiat că Domnul ți-a deschis ochii sufletului tău orb?

Femeia din Pompei

În anul 79, când a fost distrus orașul Pompei, printre cei cari se grăbeau să fugă de prăpăd, era o femeie a cărei trup pietrificat a fost desgropat în ultimii ani. Ea a căutat să fugă împreună cu ceilalți, dar s'a gândit să nu iasă cu mâinile goale. A căutat să adune în brațe tot felul de lucruri scumpe și de aur, din casa ei și din casa altora. Focul și lava arzătoare a vulcanului au ajuns-o și au îngropat-o cu bogățiile ei strânse la piept. Trupul ei pietrificat stă azi ca o dovadă că bogăția, nici în trecut, nici în viitor, nu ne poate scăpa dela moarte.

O mărturie nobilă

O femeie bogată brahmană primi pe Hristos în viața ei. Poporul din care făcea parte i-a adus la cunoștință că îi va face ceremonia de înmormântare. Aceasta e un obicei al lor. Când cineva trece la o altă religie, e considerat ca mort pentru ei. Dar femeia, cu lacrimi în ochi, răspunse: „Eu știu că sunt moartă pentru voi; însă eu trăiesc încă în Hristos și vreau să trăiesc, să spun poporului meu despre dragostea Lui”. Atunci toți prietenii și rudele o părăsiră. Când a sosit timpul să fie botezată, o mare mulțime s'a strâns împrejurul ei;

fără frică, ea se sculă în picioare și cepu să cânte: „Toate voiu părăsi Dumnezeu, numai Ție-Ți voiu urma”. După ce ceul indian, familia femeii fi făcu ce monia înmormântării, arzându-i icoa Cenușa ei era așezată printre cei moarte aceasta însemnând că ea era moartă pentru ei. Insuși soțul ei a dat foc icoa și s'a căsătorit cu o altă femeie. Dar mic n'a fost în stare să abată din ca adevărului pe această nouă urmași Domnului, căci pentru ea „Evanghelia a fost într'adevăr, „puterea lui Dumnezeu pentru mântuire”.

Speranța e în tinerețe

Un Roman bătrân, care cugeta mult supra viitorului patriei sale, visă odă că a văzut o mare armată romană când prin fața lui. În fruntea armatei mergeau mulți oameni bătrâni, purtând o tabelă cu inscripția: „Noi am fost viteji” „Da” își zise bătrânul, „Însă aceia sunt bătrâni și nu vor mai putea susține pe viitor Roma puternică”. Atunci trecu o mulțime de oameni tineri având și ei o tabelă pe care scria: „Noi suntem viteji”. Bătrânul își zise: „Ei sunt viteji, dar vor îmbătrâni curând. Nici ei nu se poate pune temelie viitorului”. După aceștia trecu o mulțime de copii strigând: „Noi vom fi viteji”. Auzind aceasta, inima bătrânului Roman se înșelă. Era mulțumit, căci acum speranța Romei e asigurată. Speranța Romei e în tinerețe.

Speranța întregii lumi e în tinerețe. Speranța bisericii lui Hristos e în tinerețe creștin care se ridică. Dați mai mult atenție tineretului creștin care se ridică. Dați mai multă atenție tineretului din țările noastre, căci dacă viitorul pășimului a fost tinerețel, cu atât mai mult va fi mai asigurată lăstarea împăratului Dumnezeu dacă va fi dusă de oameni plini de vlagă și avânt. Frați bătrâni fiți prieteni tineretului din biserică și în stră. Aduceți-i la picioarele crucii și tunci veți vedea cum vor însufleți ei biserică întreagă pentru Mântuitorul lumii.

Pizma scormonește 'n suflet ca și cariul în pom — și nun spre fapte rele călăuzește pe om. Sfatul bătrânesc în viață și cumperi dacă nu-l ai, căci în stă adevărul și-al înțelepciunii grai.

Viața, prin ea însăși nu va rează nimic; valoarea ei constă în modul cum este întrebuințată.

J. J. Rousseau